

voksende den Aar for Aar, og efter at have været ganske uorganiseret i det første Tiaar gik man over til at organisere den og skabe Modstandsforeninger mod Kvinders Stemmeret rundt om i Amerikas forskellige Egne. Nu er der i hver af Amerikas Stater, hvor der er en Forening, der agiterer for Kvindernes Stemmeretsbevægelse, ogsaa en Forening, som agiterer mod den. I Spidsen for disse Anti-stemmeretsforeninger staar en stor Del af Amerikas højst ansætte og højst dannede Kvinder, som have den bestemte Overbevisning, at det ikke er til deres Køns Gavn og ikke til Statens Gavn i det hele taget, at Kvinderne forlade den Sfære af Beskæftigelser, hvormed de traditionsmæssigt befattede sig, for at optræde paa den politiske Arena. Følgen af denne Modbevægelse er, at siden 1896 har Bevægelsen for Kvinders Stemmeret ikke vundet en eneste Sejr i Amerika, men den har opnaaet en lang Række Nederlag. I 5 af Staterne har man forkastet Forfatningsforandringer, der indeholde Stemmeret for Kvinder, og Antallet af Henvendelser om Kvinders Stemmeret, som ere indgivne til Staterne, men som ere blevne tilbageviste, opgøres i den sidste Beretning til ikke mindre end 155.

Kvinderne have i de amerikanske Stater kommunal Stemmeret. Forholdene ere noget anderledes end hos os og svare ikke til vore; men Kvinderne have der ganske særlig Stemmeret og Indflydelse ved Skoleraadene eller Skolekommissionerne — Boards of Education — jeg ved ikke, hvorledes jeg bedst skal oversætte det, men det kan ogsaa være ligegyldigt. Men Bevægelsen for Kvindernes politiske Valgret har endda virket skadelig paa Udviklingen af denne Kvindernes naturlige Virksomhedssfære. Der har rejst sig en Stemning mod at Kvinderne beholde denne Stemmeret ved Valg til Skoleraad, fordi man er blevet saa ked af Bevægelsen for deres politiske Stemmeret. Eksempelvis har man i Staterne Connecticut og Ohio alvorligt drøftet Afskaffelsen af Kvinders Stemmeret ved Valg til Skoleraad. Der er 5 Stater, hvor Indførelsen af Kvinders Stemmeret paa dette Omraade er bleven forkastet. I New York forkastede man i 1899 et Lovforslag, der krævede, at mindst $\frac{1}{3}$ af Skoleraadets Medlemmer skulde være Kvinder. Dette billiger den engelske Forfatterinde Mrs. Ward ikke, og hun mener, at de amerikanske Kvinder igen ville finde Vej til paa ny at faa deres naturlige Virksomhed i Skoleraadene gennemført. Men

hun henviser til, at der er saa stærk Modstand og Uvillie i Amerika mod Kvindernes politiske Stemmeret, ogsaa blandt Kvinderne, at den har kunnet føre til et Tilbageslag selv paa dette Omraade, hvor hun anser det for naturligt, at Kvinderne have Valgret.

Altsaa Bevægelsen for Kvindernes Stemmeret er bleven standset. For at føje endnu et Par Oplysninger til skal jeg nævne, at f. Eks. i Staten Oregon har der nu flere Aar i Træk været Forslag fremme om at forandre Statens Grundlov i Retning af at give Kvinderne Valgret. Men Forslaget er blevet forkastet med stigende Stemmetal, først med 3,000, derefter 5,000 og 10,000 Stemmer, for sidste Aar at blive forkastet med et Flertal af 20,000 Stemmer. I den Bevægelse, der førte til Forkastelsen, var det Kvinderne, der førte an. Kvinderne have organiseret sig, og have udstedt Opraab til Mændene, hvori de opfordre disse til ikke at lade sig vildlede af uvedkommende Raab fra de Agitatorer, som ere sendte ind i Staten fra andre Stater, hvor man ikke vilde indføre Kvindernes Stemmeret, men har sendt disse Stemmeretsagitatorer til Oregon. Kvinderne advarede Mændene mod at imødekomme disse Agitatorers Krav, og det lykkedes dem at vinde Sejr. I Staten Washington havde Kvinderne Stemmeret, saa længe den endnu var Territorium, men saa snart den blev Stat og i den Anledning forandrede sin Forfatning, afskaffede man Kvindernes Stemmeret.

Disse Erfaringer har jeg ønsket at fremdrage. Jeg tror, de tjene til det samme her i Landet som i England, nemlig til at modarbejde den ganske vilkaarlige Opfattelse, at naar et saadant Krav en Gang er rejst og er blevet ført frem, skulde man finde sig i, at det blev imødekommet, enten det er rigtigt eller galt. Det viser sig, at dette Krav deler Skæbne med andre Krav: hvis de findes gode, kunne de gennemføres, og hvis de findes uheldige, kunne de slaas ned.

Dette Eksempel fra Amerika har man søgt at gennemføre i England. For netop et Aar siden rejste den samme Forfatterinde, som jeg nævnedes før, en Bevægelse i England mod Kvinders Stemmeret. Hun sammenkaldte Møder, og der blev dannet en stor Forening, udstyret, som det i England sig hør og bør, med en Række af Aristokratiets Kvinder i Spidsen. Lady Jersey fører Forsædet i denne Forening. Foreningen er altsaa endnu overordentlig ung, saa man kan jo ikke gaa ud fra, at den endnu har udført noget afgørende Ar-